

Sygn. akt III Ca 691/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Mieczysław H. Kamiński

Protokolant: insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w N.

przeciwko J. Z. i E. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 965/14 upr.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w pkt I kwotę 1 502,25 zł (jeden tysiąc pięćset dwa złote 25/100) zastępuje kwotą 1 218,45 zł (jeden tysiąc dwieście osiemnaście złotych 45/100),

- w pkt III kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) zastępuje kwotą 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych), a kwotę 617 zł zastępuje kwotą 197 zł;

2. w pozostałej części apelację oddala;

3. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III Ca 691/14

UZASADNIENIE

Z uwagi na okoliczność, że Sąd Okręgowy nie prowadził w postępowaniu apelacyjnym postępowania dowodowego uzasadnienie zgodnie z treścią przepisu art. 505¹³ § 2 k.p.c. jest ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja pozwanych jest częściowo uzasadniona.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwani w sposób zasadny podnoszą zarzut braku uwzględnienia przez Sąd I instancji podniesionego przez nich zarzutu przedawnienia. Przyjęcie, że dochodzone w sprawie roszczenie nie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez stronę powodową, w konsekwencji prowadziło do stwierdzenia, iż termin przedawnienia w/w roszczenia wynosi lat dziesięć, a nie lat trzy jak domagali się tego pozwani. Jak trafnie zauważają pozwani (...)Towarzystwo (...)jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisaną do rejestru przedsiębiorstw KRS. Zgodnie z treścią tegoż KRS przedmiotem działalności powoda oprócz wynajmowania nieruchomości, jest również wykonywanie różnorodnych prac budowlanych i wykończeniowych, w tym także wykonywania instalacji gazowych. Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie jest niewątpliwie związane z prowadzoną w takim zakresie działalnością gospodarczą, albowiem zarówno dotyczy wynajmowanego w ramach tej działalności mieszkania, jak i prac związanych z wykonywaniem instalacji gazowych. Powyższe ustalenie już pozwala stwierdzić, że w stosunku do takiego roszczenia winna mieć zastosowanie regulacja przepisu art. 118 k.c. w zakresie odnoszącym się do roszczeń dotyczących działalności gospodarczej, co skutkuje przyjęciem trzyletniego terminu przedawnienia.

Stwierdzenie uchybienia Sądu Rejonowego w tym zakresie nie może jednak skutkować całkowitym oddaleniem żądania pozwu. Pozwani błędnie zdają się podnosić, że w takim wypadku całe roszczenie uległo przedawnieniu. Zauważyć bowiem trzeba, iż zgodnie z wolą wyrażoną przez pozwaną zapłata kwoty 1.439 zł, która obciążała pozwanych miało nastąpić w 20 - stu miesięcznych ratach po 71,95 zł, płatnych przy zapłacie czynszu najmu. Zostało to potwierdzone zawartą umową, nie ma jednak w niej regulacji, zgodnie z którą w przypadku braku zapłaty jednej z rat, wymagalna stała się pozostała część niespłaconej należności. Tak więc przewidziane w umowie kwoty rat miesięcznych stawały się wymagalne dopiero w chwili nadejścia terminu ich zapłaty. Zgodnie z treścią przepisu art. 120§ 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się dopiero od dnia, w którym świadczenie stało się wymagalne. Tak więc podzielone na raty roszczenie nie stało się od razu wymagalne w całości, ani w części, ale poszczególne kwoty 71,95 zł zgodnie z umową stawały się wymagalne wraz z ustaloną datą ich płatności. Stąd też trzyletni termin przedawnienia liczyć należy od każdej raty odrębnie, pomimo tego, iż niniejsza należność nie była świadczeniem okresowym. W przypadku przyjęcia odmiennego poglądu rozłożone na raty świadczenie wynikające z roszczenia związanego z działalnością gospodarczą w takim samym stanie prawnym, mogłoby ulec przedawnieniu zanim nastąpiłby termin jego wymagalności, co nastąpiłoby w przypadku dłuższego niż trzy lata terminu spłaty. Stanowisko takie jest jednak nieuprawnione. Wobec powyższego koniecznym stała się modyfikacja zasądzonej przez Sąd Rejonowy kwoty.

Zgodnie z dokumentacją przedstawioną przez stronę powodową k-32 i następne termin regulacji rat został ustalony na 20 -ty dzień miesiąca. Tak więc wymagalność poszczególnych rat następowała z tym właśnie dniem. Wobec powyższego należy stwierdzić, że skoro pozwani uiszcili raty za dwa pierwsze okresy miesięczne (listopad, grudzień 2010 r.), zaś wniesienie pozwu nastąpiło w dniu 14. kwietnia 2014 r. , to w wyniku upływu trzyletniego terminu, przedawnieniu uległy raty płatne w miesiącach styczniu, lutym i marcu 2011 r. Jednak już rata za miesiąc kwiecień 2011 r. nie uległa przedawnieniu, albowiem była wymagalna w dniu 20 kwietnia, a pozew wniesiono w 14- tym dniu tego miesiąca roku 2014. Suma pozostałych nieprzedawnionych rat stanowi łącznie kwotę 1070,25 zł. Mając na uwadze sformułowany przez pozwanych zarzut naruszenia prawa materialnego, Sąd Okręgowy w zakresie zaskarżenia skontrolował również prawidłowość skapitalizowania odsetek, które błędnie zostały sprecyzowane przez powoda w wezwaniu z dnia 05.03.2013 r. k- 9 akt, na kwotę 198,35 zł. Odsetki należą się stronie powodowej wyłącznie od rat nieprzedawnionych, zaś ich wysokość stanowić winna sumę odsetek od poszczególnych nieprzedawnionych rat, liczonych od każdej z nich od 21 dnia miesiąca, w którym raty te stawały się wymagalne. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki są należne bowiem za opóźnienie. Pozwani pozostawali w opóźnieniu w płatności kolejnych rat, od 21 dnia miesiąca. Tak liczone odsetki stanowią kwotę łączną 139, 40 zł. Wobec powyższego uzasadniona należność nieprzedawniona wraz z odsetkami wynosi 1209,65 zł do której to kwoty należało dodać koszty wezwania w kwocie 8,80 zł, co łącznie daje kwotę 1218, 45 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w jego pkt. I kwotę 1502,25 zastąpił kwotą 1218,45 zł. Zmiana wysokości zasądzonych ostatecznie roszczenia wpłynęła również na zmianę wysokości kosztów postępowania należnych powodowi, o czym orzeczono w zakresie zmiany zaskarżonego wyroku w jego pkt. III.

O powyższych zmianach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisu art. 505¹² § 1 k.p.c., albowiem przeprowadzone dowody dawały podstawę do zmiany zaskarżonego wyroku. W pozostałej części ponad wskazany wyżej zakres apelacja nie była uzasadniona, albowiem w tej części wyrok odpowiadał prawu stąd też apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 505¹² § 3 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.